

Ikaronikus $Ax \leq b$, $x \geq 0$
 Standard $Ax = b$, $x \geq 0$ v. $Ax + s = b$, $x, s \geq 0$
 max, min $\max(Ax + s)$ ill. $\min(Ax - s)$
 normál feladat $Ax \leq b$, $x, s \geq 0$

Általános feladat
 lineáris programozási feladatok kielőnböző alakjai (h.1 + h.2 + h.3)

Elemenziáció, transzformáció, bázismegoldás (h.2)
 Simplex módszer normál feladata (h.3)

Standard alak: minden feltétel egyenlőség, minden változó ≥ 0

Lineáris alak: $Ax = b$, $x \geq 0$, $\max(c^T \cdot x)$

• \Leftarrow feltétel átalakítása: s_i : liegénítő változó definíciója

$x_1 + x_2 \leq 40 \Rightarrow x_1 + x_2 + s_1 = 40$, $s_1 \geq 0$ biztosan

• \Rightarrow feltétel átalakítása: e_i : liegénítő változó definíciója

$x_1 + x_2 \geq 60 \Rightarrow x_1 + x_2 - e_i = 60$, $e_i \geq 0$ biztosan

• minimális célfüggvény: ellentettjének maximalizálása

$$\min(c^T \cdot x) \Rightarrow \max(-c^T \cdot x)$$

$$x_i, x_i'' \geq 0$$

• cba (előjelváltorlatlan): $x_i = x_i' - x_i''$ helyett cba

Kanonikus alak (primal alak): $Ax \leq b$, $x \geq 0$, $\max(c^T \cdot x)$

Kit LP alak \Leftrightarrow ekvivalens, ha a megoldásról direkt módon

egymásba átalakíthatók. Minden LP-szel körülve vele

ekvivalens standard alakú felirása. Biz.: funkcióbalans.

További következmény: minden LP-szel körülve vele

Vegyük egy m számú egyenlősől állóban változós $Ax = b$

lineáris egyenletrendszer, ahol $n \geq m$.

Az $Ax = b$ egyenletrendszer **bázismegoldása** úgy kapható

míg, hogy $n-m$ változót ϕ -nak nevezzük és megoldjuk az

egyenletrendszer a maradék m változóra. Ez azt jelenti,

hogy $n-m$ változót ϕ -nak nevezzük a maradék m változóra

egyébként: megoldást kapunk, azaz a jelenmaradó $n-m$

változó összepai linearisan függetlenek.

Elágazás: Bázisokhoz köthető piaffipap, szabó, kiegészítők.

Doboz: minden bázisról többféle köthető piaffipap.

Elágazás: minden bázisról többféle köthető piaffipap.

Az $n-m$ db ϕ -nak valamitott változót **bázisú** kívüli (NBV) változók névezik. A maradék m változót, ami leelégítíti az $A \cdot x = b$ lineáris egyenletrendszert, **bázisváltozónak** nevezik.

Az egyszerűrendszer bármely olyan bázismegoldása, amelyben minden változó nemnegatív, egy **lehetőséges bázismegoldás** (LBM).

1. tétel: bármely LP feladat LHM-jai konvex halmaz. Ha egy LP feladathoz van optimalis megoldása, akkor a lehetőséges tartományban lenne kell egy olyan **extimalis** pontnak, amelyik optimalis.

2. tétel: bármely LP feladathoz igaz, hogy az LP LHM-ban minden egyes lehetőséges bázismegoldáshoz egyetlen extimalis pont tartozik. Ugyanakkor a lehetőséges tartományban minden extimalis pontjához pedig legalább egy lehetőséges bázismegoldás tartozik.

Tehátlegyen n feltüreltel rendelkező LP feladat esetben két lehetőséges bázismegoldást **kompatibilis** nevezünk, ha a bázisváltozók halmazában n-1 változó között.

Létezik, szimplex módszer során mindig maradóra hagyunk el.

Szimplex módszer: maximalizálási feladatra, lépései:

1. Hozzuk az LP feladatot standard alakra. + belső változó generáló elem
2. Állítsuk elő egy b LBM-et ebből az alakból, ha tudunk. + célf. -ben NBV növelése javítja - céljára a célf. érték
3. Döntsük el, hogy ez alkalmi LBM optimalis-e. + hanyados terzt
4. Ha nem az, határozzuk meg, melyik NBV-nel és bázisváltozónak kell helyet beszerezni, hogy jobb egyszerűbbet rendelkező LBM-et kapunk.
5. Használjuk a félkörrendszert elevevalense változókra elemi normális relációt, hogy jobb célfüggvényértékkel rendelkező LBM-et kapunk. L esm -ek báziscseré